

Informatieblad 3D.2 | Jona en de walvis**Plaat 1**

Op een mooie zomerdag zit een man die Jona heet in zijn tuintje uit te rusten. Ineens hoort hij iets, het is de stem van God: "Jona ik wil dat je naar de grote stad Ninevé gaat. De mensen die daar wonen gedragen zich heel erg slecht, ze stelen, ze liegen en ze doen elkaar zo- maar pijn. Jij moet ze gaan vertellen dat ze daar mee op moeten houden, want als ze zich niet beter gaan gedragen zullen ze de stad helemaal kapot maken" Jona schrikt hier heel erg van. Hij belooft God dat hij naar Ninevé zal gaan, maar eigenlijk wil hij dat helemaal niet. Hij is bang dat de mensen in Ninevé niet naar hem willen luisteren en hem in de gevangenis zullen gooien. Hij is zo bang, dat hij besluit om weg te lopen. Hij pakt zijn tas in en loopt naar de haven.

Plaat 2

Daar vraagt hij aan een kapitein of hij mee mag op zijn boot. De kapitein zegt: "Als jij mij twee zilverstukken betaalt, mag jij mee op de boot, we gaan naar Tarsis." Twee zilverstukken is veel geld, maar Jona wil zo graag weg dat hij het niet erg vindt om te betalen.

Plaat 3

Jona gaat aan boord en denkt: "De boot gaat naar Tar-sis, dat ligt gelukkig heel ver van Ninevé vandaan" Blij zoekt Jona onderin de boot een plekje tussen wat kisten en daar valt hij in slaap. Jona hoopt dat God vergeet dat hij hem heeft gevraagd om naar Ninevé te gaan. Na een paar uur varen, begint het plotseling heel erg te stormen. Zo'n hevige storm heeft de kapitein nog nooit meegemaakt. Grote golven slaan tegen de

boot en de boot zinkt bijna. De kapitein schreeuwt dat iedereen moet helpen om de boot lichter te maken door zware dingen overboord te gooien. Maar dat helpt niets en dus beginnen de kapitein en de matrozen te bidden. Maar ook dat helpt niets, de storm blijft doorgaan. Ineens ziet de kapitein dat Jona nog steeds ligt te slapen. Boos maakt hij hem wakker: "Hoe kun je nou slapen terwijl we bijna zinken! Ga bidden, misschien helpt ons dat."

Jona schrikt van de storm, wanneer is die begonnen? De zee was toch rustig toen ze vertrokken? Zou God de storm misschien hebben gemaakt omdat hij boos is op hem? Jona vraagt de kapitein of hij dit vaker heeft meegemaakt. De kapitein vertelt dat het nog nooit zo erg heeft gestormd. Hij zegt: "Het lijkt wel of God heel erg boos is!" En dan weet Jona het zeker; het is zijn schuld dat de boot bijna zinkt. God is heel erg boos op hem.

Jona wil niet dat de matrozen en de kapitein verdrinken omdat hij niet naar God wilde luisteren. Hij loopt naar hen toe en zegt: "De storm komt door mij, God is boos op mij. Gooi mij maar in zee, dan stopt de storm wel." De matrozen willen dat niet, want dan zouden ze iemand dood maken. Ze proberen de boot naar het strand te roeien. Maar ook dat lukt niet, de boot komt niet vooruit.

Plaat 4

De matrozen en de kapitein weten nu echt niet meer wat ze moeten doen en ze gooien Jona toch maar overboord. En dan is de storm ineens afgelopen. De kapitein snapt er niets van en kijkt naar

de zee die nu heel rustig is. Hij denkt aan Jona die zal verdrinken.

Plaat 5

Maar.....Jona is niet verdronken. Toen hij onder water kwam heeft een hele grote walvis hem opgeslokt.

Plaat 6

En daar zit Jona in de buik van de walvis. Hij kijkt om zich heen maar ziet niets. Het is erg nat en donker in de buik van de walvis en het stinkt er. Maar dan zwemt de walvis ineens naar boven en doet hij boven water zijn mond open om adem te halen. Er komt daardoor een beetje licht naar binnen en nu kan Jona zien wat er zich allemaal in zijn nieuwe plekje bevindt. Er zijn dekens en kisten, borden en bestek en er liggen zelfs een aantal boeken en een fluit. Jona pakt de fluit en speelt er even op. Vroeger kon hij erg goed fluit spelen en nu voelt hij zich wat minder bang als hij speelt. Hij vindt het niet leuk in de buik van de walvis, maar hij denkt dat het zijn eigen schuld is. Hij denkt dat hij beter naar God had moeten luisteren.

Jona denkt veel na in de tijd dat hij in de buik van de walvis zit en na drie dagen en drie nachten begint hij te bidden: "God u heeft me gered uit de zee door een walvis te sturen. Geef me alstublieft nog één kans. Ik beloof dat ik in het vervolg zal doen wat ik zeg". God hoort Jona's gebed en krijgt medelijden met hem.

Plaat 7

De walvis brengt Jona naar het strand en spuugt hem uit. Jona staat langzaam op en kijkt om zich heen. Voor hem loopt een krabbetje door het zand en achter

hem ziet hij een rustige zee. De walvis is verdwenen. Jona moet lachen, hij is blij dat hij niet meer in de buik van de walvis zit. Dan hoort Jona op-nieuw de stem van God: "Jona ik wil dat je naar de grote stad Ninevé gaat. Zeg tegen de mensen die daar wonen dat Ik gezien heb dat ze zich slecht gedragen. Vertel hen dat ze zo hun eigen stad kapot maken. Nu twijfelt Jona niet meer. Hij gaat meteen op weg naar Ninevé.

Plaat 8

Jona is in Ninevé en kijkt om zich heen. God heeft gelijk, de mensen gedragen zich slecht. Hij ziet een jongetje een gouden beker van een man stelen en twee andere mannen zijn schreeuwend met elkaar aan het vechten. Jona weet niet zo goed wat hij moet doen. De stad is heel groot en hij weet niet waar hij moet beginnen.

Plaat 9

Hij gaat op de hoek van een straat staan en roept tegen de mensen: "Jullie gedragen je niet goed. God is bang dat jullie je eigen stad kapot zullen maken. Jullie moeten niet stelen, liegen en ruzie maken, maar elkaar helpen. Dan kunnen jullie van Ninevé weer een echte fijne stad maken. Sommige mensen lachen Jona uit of schreeuwen boos naar hem, maar andere mensen schrikken van zijn woorden en zeggen: "Het is nog niet te laat. We moeten God laten zien dat we ons ook goed kunnen gedragen." En ze doen hun best om dat aan God te laten zien; Ze stelen en liegen niet meer en beginnen andere mensen te helpen. En als ze mensen tegenkomen die slechte dingen doen, vertellen ze dat dat verkeerd is en leggen ze hen uit hoe ze zich wel moeten gedragen.